VICTORIA SILVSTEDT

JAG BEHÖVER INGEN MAN *som försörjer mig*

För Söndag berättar modellen Victoria Silvstedt om pengar som verktyg för självständighet, aktiehandeln och mötet med USA:s före detta president. – Jag ångrar inte en sekund att jag sa nej till Trump.

Text: **Karin Herou**
Foto: **Magnus Wennman och Getty Images**

Victoria Silvstedt är ett yrväder av blont hår och de höga klackarna från J'adior ger tyngd åt hennes 180 centimeter. Hon går helt enkelt inte att missa där hon sitter tillbakalutad i en ljus soffa på cadierbaren på Grand hotell i Stockholm. Mittemot henne sitter, oväntat nog, mamma Ulla, 73. På bordet står spåren av ett avslutat afternoon tea, assietter med sconessmulor, skålar med marmelad och lättvispad grädde.

Vi har stämt träff för att prata om Victoria Silvstedts självbiografi och först tänker jag att mamma Ullas närvaro är en stadig mur, för att säkra att rätt saker sägs. Det är nämligen långt ifrån ovanligt – och jag har varit med om både PR-agenter och fruar som övervakat intervjuer som hökar.

Men mamma Ulla verkar inte vara den kontrollerande typen, utan är snarare lika tillbakalutat nöjd som sin dotter. Då och då flikar hon in saker, men inte för att styra intervjun i en viss riktning, utan för att berätta om sin bild av dottern.

– Som liten var Victoria blyg och väldigt hemkär. Hon älskade hästar, ja djur överhuvudtaget. Hade hon fått bestämma hade vi haft ett helt zoo hemma. En gång hade hon gömt kattungar i garderoben och bönade och bad för att vi skulle behålla dem, säger Ulla med en varm blick på sin dotter.

Det var en trygg uppväxt och trots att familjen flyttade ofta, rotade sig Victoria Silvstedt snabbt på nya ställen.

– Jag kan knappt räkna hur många gånger vi flyttade. Det påverkade mig, men bara positivt. Jag känner mig snabbt hemma på nya ställen – och mitt hem är där mitt hjärta är.

I dag bor Victoria Silvstedt på vitt skilda platser, eller som hon själv uttrycker det "jag följer solen". Hon äger fyra fastigheter över världen och är skriven i Monaco, där hon hyr en lägenhet. Hon har också ett hus i Stockholms skärgård, en lägenhet i New York, en i Nice och ett strandhus i Saint-Barthélemy.

– Jag har fem garderober utspridda över världen och folk undrar ofta hur jag håller reda på allt. Den största gardero-

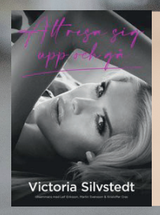

Fakta

Namn: Victoria Silvstedt. **Ålder:** 48. **Gör:** Modell, programledare. **Bor:** Skriven i Monaco, men har hus på fem platser i världen. **Familj:** "Ja." **Bakgrund:** Har varit programledare för bland annat italienska Lyckohjulet och har arbetat som programledare i Frankrike. I Italien har hon även spelat in film. Har bland annat samproducerat dokumentären om Shirin Ebadi, om kvinnors rättigheter. **Aktuell:** Med självbiografin *Att resa sig upp och gå* (Vibery press).

Nu kommer Victoria Silvstedts självbiografi. "Att skriva har varit "lite som 'therapy'".

ben finns i New York, men där har jag inte varit sen pandemin slog till. I Monaco är lägenheten så liten att terrassen är full av klädställningar.

Mamma Ulla lägger till:

– Men de är under tak, så det är ingen risk att kläderna blir förstörda.

Berätta om lägenheten i Monaco.

– Det är en stor tvåa och vi har utsikt över havet. Det är mitt happy place. I Monaco finns ingen stress, ingen rusningstid med bilkö, inga luftföroreningar. Det är helt paparazzifritt.

Jag vänder mig mot mamma Ulla.

Var ser du helst att din dotter bor?

– Jag är lycklig när hon är lycklig. Kommer hon bara hem ibland är jag nöjd.

Men vi backar bandet.

I Bollnäs i Hälsingland blev familjen Silvstedt kvar. Väggarna i Victorias tonårsrum var fyllda av torkade rosor och bilder på toppmodeller, som Cindy Crawford och Anna Nicole Smith. Fritiden var fulltecknad av utförsåkning och ridning och hon drömde om att bli OS-medaljör eller ägare av ett storstuteri.

Hon tävlade – i allt.

– Jag har alltid velat utmana mig själv, ge allt och inte ge upp – och bara 'go for it'.

– Vem som helst kan lyckas i livet, bara man kämpar på. Det är många som tror att det har gått lätt för mig och att jag fått allt serverat, men jag har också mött motgångar.

I boken berättar hon om de första hårda modellåren i Paris. De var en tröstlös strävan där hon dagligen bedömdes som ”för stor, för kommersiell och för fel” på auditions.

– Det tog på självförtroendet. Jag hade knappt en krona på kontot och i början bodde jag i en hemsk lägenhet där jag en natt vaknade av att hyresvärden gav sig på mig. Jag lyckades ta mig därifrån och flyttade samma natt. Det var fruktansvärt. Men jag vägrade åka hem.

I stället flyttade hon till en ny lägenhet, tillsammans med en tjej från Slovenien. Hon hette Melania. Efternamnet är numera världskänt: Trump.

Faktum är att Victoria Silvstedt också har träffat Donald Trump och hon skakar roat på huvudet när hon berättar om mötet.

Att vara modell ger ingen intellektuell stimulans, men aktieintresset gör att hjärnan jobbar

TRIVS I SVERIGE. *”Jag har ett hus i skärgården och en del barndomsvänner kvar. När jag är hemma i Sverige äter jag god mat, njuter av frisk luft och att vara med familjen.”*

Självporträttet

”När jag vaknar ibland kan jag känna ”nej, men hej, kom och hjälp mig”. Men lite smink senare blir jag människa. Äsch, jag är rätt nöjd. Jag försöker äta bra, träna och inte stressa. I min ålder är kroppen inte lika förlåtande som den en gång var.”

”Jag har alltid velat utmana mig själv, ge allt och inte ge upp.”

Hon hade precis fått modellkontrakt i USA, flyttat över Atlanten och bosatt sig i New York. Jobben började strömma in och hon var på väg att göra sig ett namn.

– Trump kontaktade min modellagentur och ville ha mig som ansiktet utåt för sitt casino i Atlantic city. Han hämtade mig med limousine och bjöd ut mig på lunch. På den tiden, i slutet av 90-talet, var han ”Mister New York” och alla flockades kring honom. Han sågs som en visionär av många, men jag tyckte mest att han var skrytig. Han ville ha en dejt, men jag var inte intresserad. Jag hade precis träffat Chris, som jag senare gifte mig med, men trots det skickade Trump blommor – och ett signerat omslag när han prydde Playboy.

Hon ler åt minnet. Själv hade hon också gjort ett omslag för tidningen.

– Trump tyckte att vi var en 'perfect match'. Men jag föll inte för hans charm, även om han var en rätt rolig karaktär.

Ett par månader senare började han uppvakta hennes gamla rumskompis, Melania, i stället.

– Visst, det är en svindlande tanke att jag kunde ha varit USA:s first lady. Det hade varit coolt, men den typen av makt och uppmärksamhet är inte min grej. Jag vill stå på egna ben, inte vara beroende av någon annan. Och dessutom har jag försökt hålla mitt kärleksliv privat. Jag ångrar inte en sekund att jag sa nej till Trump.

I media har hennes kärleksliv länge varit förstasidesstoff och i självbiografin delar hon med sig av glimtar. Hon berättar om relationen med Rob i Paris som urartade i spelmissbruk och svindleri, och vad som egentligen hände med före detta maken Chris Wragge.

Men däremot är hon förtegen om hur kärlekslivet ser ut i dag.

– Jag älskar och är älskad. Och det räcker för mig, säger hon med ett leende.

September, 2008. Victoria Silvstedt hade precis lagat frukost, havregrynsgröt med sojamjölk, och i bakgrunden stod tv:n på som sällskap. Men nyhetssändningen fångade hennes uppmärksamhet. En kommentator talade om finanskrisen som slagit ner som en bomb. Den hade fått bränsle av en uppblåst bolånemarknad och visade sig snart vara ett virrvarr där stora låneinstitut och investmentbanker spelade huvudrollerna.

– När jag kollade mina konton såg jag att allt var borta, flera miljoner.

Förtvivlad ringde hon sin pappa, som då arbetade som ekonomichef i Sverige.

– Han menade att det var läge att investera och jag såg ut som ett frågetecken. Jag kunde ingenting om börsen.

Tävlingsinstinkten igen. Hon gav allt – i stället för att ge upp. Aktieaffärerna blev snabbt ett intresse och snart följde hon marknaden slaviskt. Valutafonder blev hennes expertis, hon köpte och sålde valuta i stora belopp och gjorde vinst på skillnaden.

– Det blev nästan som en drog, ett 'wake up call' och jag kände ”gud, jag kan tjäna pengar på pengar”.

Hon lägger ena benet över det andra, drar en ljus slinga bakom örat. Victoria Silvstedt har gått från glamourmodell till börshaj

6x senast jag ...

1 ...jag blev arg: ”När jag skulle resa hem från Nice hade jag köpt ett extrasäte. Men en karl tog platsen och vägrade flytta på sig, trots att jag visade honom att jag betalat. Rätt ska vara rätt, tycker jag.”

2 ...kände mig helt nöjd: ”Nu, efter ett afternoon tea med mamma.”

3 ...lagade mat: ”I morse lagade jag havregrynsgröt. Annars lagar jag gärna mat, särskilt hemma hos mamma. Jag lagar helst fisk eller vegetarisk mat.”

4 ...träffade en vän: ”Jag träffade min kusin Emma-Helena. Det var mysigt. Hon har också varit 'Fröken Sverige'.”

5 ...fick en komplimang: ”Av en makeup-artist som tyckte att jag hade satt på fina lösögonfransar.”

6 ...gav en komplimang: ”När mamma lagade mat åt mig senast. Hon både bakar och lagar väldigt god mat.”

Galasäsongen har tagit fart efter pandemin. Victoria poserar vant på röda mattan för filmfesivalen i Venedig och i Cannes.

Pengar ger mig mindre bekymmer och frihet att välja

3x så tjänar du pengar på aktier

1 ***Köp när det är billigt.*** ”Satsa när kursen är låg, då kan du göra klipp.”

2 ***Analysera marknaden.*** ”Fundera över varför du köper en viss aktie. Ta in ‘second opinions’, så att du inte köper fel. ”

3 ***Köp säkert i början.*** ”Lär dig genom säkra kort och bli mer vågad med tiden. Läs på och följ marknaden.”

med stenkoll på marknaden – och har gjort miljoner på kuppen. Nu råder hon alla och särskilt kvinnor, att ta kontroll över sin egen ekonomi.

– Det har gjort mig självständig, ‘independent’. Jag behöver ingen man som försörjer mig.

Hon fortsätter:

– Att vara modell, springa runt och se snygg ut ger ingen intellektuell stimulans, men aktieintresset gör att hjärnan jobbar. Jag har kommit så långt att jag styr min egen tid, och varvar aktiehandel med att jobba som programledare eller modell.

Vad är målet med aktiehandeln?

– Att föröka och bygga portfolion. Varje år vill jag ha en viss procents avkastning. I dessa oroliga tider, med krig, inflation och höga oljepriser, gör jag säkra investeringar. Jag har en del utgifter, hus att se om och skatter att betala.

Blir man lyckligare av mer pengar?

– Jag känner en säkerhet av att ha pengar, de kan lösa problem. Blir någon, gud förbjude, jättesjuk kan jag flyga den till närmsta sjukhus utan att tänka på räkningen. Pengar ger mig mindre bekymmer och frihet att välja.

Vad är lyx för dig?

– Frisk luft, ren natur och frihet att göra det jag vill. Jag har redan haft min beskärda del av röda mattor och champagne. Men visst kan jag uppskatta spa och jag unnar mig massage en gång i veckan.

Hon skiner upp.

– Och hemlagad mat! I Monaco äter jag ute varje dag, vi har bara ett pyttelitet kök. Så lyx för mig är att komma hem till mamma i Sverige och bli bjuden på mat.

Favoriten är vildfångad lax med pak choi, ingefära, soja och honung.

Victoria Silvstedt och beskriver sig själv som ”organiserat rörig.” För att visa öppnar hon sin handväska, en grå bag av modell större, och där skymtar läppglans, mascara, plånbok och pass. Det ser ut som att hon hällt ner allt i hast.

– Men jag vet exakt var allt är. Jag har koll. Jag reser alltid med en necessär packad med melatonin, antibiotika, värktabletter och medicin mot magont. Vart jag än reser i världen är jag trygg och behöver ingen doktor. Jag kan verka rörig, men jag är ‘organized mess’ ut i fingerspetsarna.

”Jag känner mig hemma både i Italien och USA. Där behöver jag inte tona ner min personlighet”, säger Victoria Silvstedt.

Hur tänker du på framtiden?

– Jag tänker bara några månader framåt. Jag tycker att det förstör spänningen att planera för mycket. Det som händer händer – och livet är fullt av överraskningar.

Vardagen i Monaco är varken inrutad eller förutsägbar.

– Ena dagen engagerar jag mig i välgörenhet och delar ut mat och sovsäckar till hemlösa människor i Nice. Och det ena ger det andra. När jag var på prins Alberts bröllop förstod jag att prinsessan Charlene också arbetar med välgörenhet, så nu stöttar jag även hennes organisation.

Victoria Silvstedt pratar snabbt, strösslar språket med engelska ord och uttryck, men rösten bottnar i hälsingemål. Hon känns oväntat trygg, oväntat jordnära. Kanske har axlarna sänkts och dialekten förstärkts för att mamma sitter mittemot?

Men Victoria Silvstedt förvånar och följer ingen given linje. Som när hon för några år sedan var medproducent till en dokumentär om Dalai Lama.

– Jag har vänner över hela världen som tror på alla typer av religioner. Själv tror jag på karma och dras till den buddhistiska filosofin. Har jag fräst åt någon på stan får jag tillbaka negativ energi senare.

– Att vara snäll är min religion. Just behave så blir världen en bättre plats, säger hon och lutar sig tillbaka i den mjuka soffan på Grand hotel. □

Till sist tänker Karin:

Vi börjar prata om ålder och jag berättar om min stundande 40-årsfest. Victoria Silvstedt menar att fyrtio är den bästa åldern, men att det sen stupar neråt. Mamma Ulla skakar självsäkert på huvudet: ”Se på mig, att vara pensionär är det bästa i livet”. Victoria nickar fundersamt och säger ”Mamma har faktiskt alltid rätt, så jag litar på henne”. Med de orden skiljs vi åt – och de ringer i mina öron hela vägen hem. Jag hoppas att Ulla Silvstedt, 73, har rätt och att pensionen är det bästa i livet.

Följ oss på Instagram!
@aftonbladetsondag